

IDÉTÄVLING FÖR ESBOGÅRDS BOSTADSOMRÅDE 19.4. - 29.8.2007

TÄVLINGSPROTOKOLL 1.11.2007

Delad 2. pris "Kuudet laaksot"

Delad 2. pris "Saaristo"

Toimitus: Arkktiehtitoimisto Antti Pirhonen Oy
Nokkalanniementie 7 B, 02230 Espoo
p. 0500-461604 apoy@kolumbus.fi

**IDÉTÄVLING FÖR ESBOGÅRDS BOSTADSOMRÅDE
19.4. - 29.8.2007**

TÄVLINGSPROTOKOLL 1.11.2007

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. TÄVLINGSARRANGEMANG
 - 1.1 Tävlingsarrangör, karakterisering och syfte
 - 1.2 Deltagar rätt
 - 1.3 Tävlingsjury
 - 1.4 Tävlings tid
 - 1.5 Seminarium för tävlingsdeltagarna och frågor i anslutning till tävlingen
 - 1.6 Tävlingsregler och godkännande av tävlingsprogrammet
 - 1.7 Tävlingsförslagen
2. ALLMÄN KRITIK AV TÄVLINGEN
 - 2.1 Allmänt
 - 2.2 Grundval för kritiken
 - 2.3 Allmän kritik av tävlingen
3. KRITIK SOM HÄNFÖR SIG TILL DE OLIKA FÖRSLAGEN
 - 3.1 Överklassen
 - 3.2 Medelklassen
 - 3.3 Den lägsta klassen
4. RESULTATET AV TÄVLINGEN
 - 4.1 Pris och inlösta förslag
 - 4.2 Rekommendationer för fortsatta åtgärder
 - 4.3 Bekräftelse av tävlingsprotokollet
 - 4.4 Öppnandet av signaturkuvert

BILAGOR:

- Bilaga 1 Bildmaterialet, prisbelönte klassen

IDÉTÄVLING FÖR ESBOGÅRDS BOSTADSOMRÅDE

19.4. - 29.8.2007

TÄVLINGSPROTOKOLL

1. TÄVLINGSARRANGEMANG

1.1 Tävlingsarrangör, karakterisering och syfte

Esbo stad, Esbogård Aktiebolag och YIT Byggnads Ab anordnande en allmän idétävling för planerandet av ett nytt bostadsområde på Esbogårds område. Syftet med tävlingen var att finna en helhetsplan för genomförandet av ett modernt, naturnära bostadsområde på ett kulturhistoriskt och av sina naturvärden betydande område.

1.2 Deltagar rätt

Tävlingen var öppen för medborgare inom den Europeiska Unionen och inom alla de länder som omfattas av EU:s upphandlingslagstiftning enligt gällande lagar och avtal. Det fordrades att deltagarna hade rätt att idka arkitektur i sitt eget land.

1.3 Tävlingsjury

Tävlingsarrangören hade utsett till tävlingsjurys medlemmar följande medlemmar:

Ordförande Olavi Louko, dipl.ing., tekniska direktören för teknik- och miljösektorn, Esbo stad
Harri Hietanen, arkitekt SAFA, generalplanechef, Esbo stad
Torsti Hokkanen, dipl.ing., projektchef, Esbo stad (under tiden för tävlingskritiken)
Sten Björkman, forskningschef, Esbo stadsmuseum
Seppo Kallio, dipl.ing., bostadsprogramchef, Esbo stad (under förberedelse tiden för tävlingsprogrammet)
Merja Kiviluoto, arkitekt SAFA, områdesarkitekt för Stor-Köklax, Esbo stad
Juha Kostiaainen, förv.dr., utvecklingsdirektör, YIT Oyj
Timo Leppä, dipl.ing., CEFA, kommunikationsdirektör, Områdesdelegationen för Stor-Köklax
Rolf Saxberg, ekon.mag., styrelseordförande, Esbogård Aktiebolag
Markku Markkula, dipl.ing., ordförande för Esbo stadsplaneringsnämnd

Utnämnda av Finlands Arkitektförbund:

Aaro Artto, arkitekt SAFA
Vesa Oiva, arkitekt SAFA

Som sekreterare för tävlingsjuryn fungerade Antti Pirhonen, arkitekt SAFA, Arkkitehtitoimisto Antti Pirhonen Oy.

Tävlingsjuryn hörde dessutom som sakkunnig Pia Backström, som är representant för områdets småhusförening.

Då Seppo Kallio var förhindrad att delta i kritiken, valdes Torsti Hokkanen som hans ställföreträdare.

1.4 Tävlingstiden

Tävlingsprogrammet med bilagor gick att nerladdas fr.o.m. den 19.4.2007 från tävlingens

webb-sidor <http://www.espoonkartano.com/kilpailu>. Tävlingsstiden gick ut den 29.8.2007.

1.5 Seminarium för tävlingsdeltagarna och frågor i anslutning till tävlingen

Ett seminarium om tävlingen anordnades tisdagen den 8.5.2007 på Esbogård, Kungsgårdsvägen 31. Av seminariet avfattades en promemoria, som stod att se på tävlingens webb-sidor.

Deltagaren hade rätt att be att få klarläggningar angående tävlingsprogrammet och tilläggsinformation. Frågorna skulle ställas skriftligt under signatur och sändas per brev till tävlingsjuryn eller via e-post till Finlands Arkitektförbundets adress. Frågorna och tävlingsjuryns svar till dem publicerades på tävlingens webb-sidor.

1.6 Tävlingsregler och godkännande av tävlingsprogrammet

I tävlingen efterföljdes Finlands Arkitektförbunds (SAFA) regler, samt rekommendationer från ACE gällande arkitekturtävlingar (www.safa.fi). Innan tävlingen påbörjades, godkände tävlingsarrangörerna, tävlingsjuryn och Finlands Arkitektförbundets tävlingsutskott tävlingsprogrammet.

1.7 Tävlingsförslagen

21 förslag inlämnades till tävlingen, samtliga godkändes till bedömning i tävlingen.

2. ALLMÄN KRITIK AV TÄVLINGEN

2.1 Allmänt

Tävlingsområdet är en del av Stor-Köklax området i västra Esbo, norr om Köklax lokalcentrum. Tävlingsområdets storlek är ca 415 hektar och omfattar byarna Finnsbacken, Sperrings och Myntböle samt herrgårdscentret Esbogård.

Tävlingens syfte var att bilda en stadsstrukturell och funktionell helhetsplan för det nya Esbogård bostadsområdet. Dessutom skulle man på byaområdena bilda en småhusmiljö som stärker dessas identitet och framföra förslag till att aktivera området med herrgårdscentret. Tävlingens speciella utmaning ansågs vara hur man lyckas hitta en balans mellan att bevara kulturmiljön och att stärka dennas särdrag och mellan nybyggnationen och dess karaktär och identitet.

Målsättningen är att främja invånarnas egen aktivitet och möjligheter att påverka samt att skapa en naturlig känsla av samhörighet. Man förväntade sig idéer om olika naturnära typer av miljö och boendesätt av tävlingsdeltagarna, där ekologiska värden, mångsidiga sätt att tillbringa fritid, kulturimpulser och motion framhövs.

2.2 Grundval för bedömningen

Tävlingsjuryn betonade vid bedömningen följande saker:

- funktionaliteten av områdets helhetsplan och dess förhållande till kultur- och naturmiljön
- bostadsområdenas särdrag, kvalitet och möjligheter att utveckla dem
- områdets naturliga sammankoppling till Köklax lokalcentra
- utvecklade typer av miljö och idéer för bostadskvarteren
- organiseringen av trafiken och olika behov att röra sig på området på ett funktionellt,

- tryggt och miljöanpassat sätt
förslagets verkställbarhet och duglighet att utvecklas

2.3 Allmän kritik av tävlingen

Allmänt

Resultaten av den allmänna arkitekturtävlingen av Esbogårds område visar, att tävlingsuppgiften har varit krävande. Deltagarna har hamnat att svara på småhusboendets nya frågor mitt i en värdefull kulturmiljö. Dessutom utmanades tävlanden att bilda en ny typ av modern natur- och kulturstadsmodell, som delar sig i by delområden som är olika till sin identitet och stärker profilen av Esbo som en intressant, innovativ och aktiv modellstad av boende.

Att passa in en omfattande nybyggnation och en kompletterande byggnadshelhet i Esbogårds genuina, kulturhistoriskt betydande herrgårdsmiljö och landskapsområde, har varit ett stort arbete och en svår uppgift.

Lösningsmodeller

Sedd från stadsstrukturmässiga sidan, går tävlingsförslagen att dela in i några typer. En lösningsmodell bestod av en mattartad stadsstruktur, som bildade ett förhållandevis enhetligt, omfattande område. Modellen kräver för att kunna fungera på ett vitt område, att de olika områdena varierar starkt, vilket man inte har rätt alls framställt lyckat i tävlingsförslagen. I några av lösningarna av den här typen, i t.ex. förslaget "Kuusi laaksoa", har de övriga planeringsområdena blivit väl forskade. Då kan man i den fortsatta planeringen finna en lyckad lösning genom att tillägga kvarterstypologisering.

En annan lösningsmodell bestod av flera byaområden, som hade framställts med olika typer av kvarter. I de bästa fallen uppstod det på de olika delområdena en egen klar identitet och de erbjuder olika former av boende. Ett gott exempel på det här är förslaget "Mustang", där man har strävat att skapa en annan karaktär på Myntböle och Sperrings kvarter. Lösningssmodellen skulle ge möjlighet till en rikare variation av bostads- och kvarterstyper, men man har knappt alls utnyttjat denna möjlighet i de olika tävlingsförslagen.

En tredje lösningsmodell bestod av några hus- och kvarterstyper, som man hade använt stämpelartat på hela tävlingsområdet. Helhetsplanen hade i dessa förslag blivit på andra plats och innovationerna var mer inriktade på byggnadsplaneringen.

Lösningen av trafiken

Tävlingsjuryn har ansett att de mest lyckade lösningarna är ett ringformigt nätverk av matarled. Lösningen gör det lättare att arrangera matartrafik och förena de olika delområdena med varandra på ett effektivt sätt. Fastän området med Esbogård ursprungligen är en typisk bilstad, är det väsentligt viktigt, att man lyckas bilda en effektiv kollektiv trafikförbindelse till Köklax station. Otvingade förbindelser mellan de olika delområdena lockar bäst närservice till området.

Matarleden är i flera förslag för isolerad från byggandet. I de bästa förslagen finns det variation mellan skog, öppna landskap och byggnader längs med matarleden. Flere tävlanden har tydligen varit rädda för att trafiken vållar olägenhet och har därför isolerat bostadsområdena från matarleden. De förslag, där matarleden löper i en urban gatuaktig

miljö, är få. Gatornas stadsbildsmässiga karaktär på småhusområdet var också ringa utnyttjat i en stor del av förslagen.

Stråken för lätt trafik utnyttjar i de bästa förslagen landskapsrummet och förenar delområdena med varandra.

Området för herrgårdscentret

Esbogårds område är en kulturhistoriskt känslig miljö, som inte behöver ett märkbart kompletterande byggande i närområdet ej heller genomfartstrafik.

Kompletterande byggande

De flesta förslagen har lämnat möjligheterna till kompletterande byggande nästan helt oforskat.

Placeringen av nybyggnationen

Placeringen av nybyggnationen är i allmänhet mycket naturlig. I allmänhet har man lämnat det öppna landskapet obebyggt, tyngdpunkten har legat i skogsområden. I somliga förslag har man på ett skickligt sätt kunnat utnyttja gränsytan mellan skog och det öppna landskapet, vilket är intressant ur byggandets synvinkel. I de bästa fallen stöder terrängformen kvarterslösningarna och utstakningen av vägar eller gator.

I de bästa förslagen är de bebyggda områdena tillräckligt vida och enhetliga. Urbanism och speciellt ställen som skulle fungera som delområdes centra, finns tyvärr väldigt litet. De få offentliga byggnaderna, såsom daghem och skolor, är vanligen placerade litet på sidan om bostadskvarteren. Man har i få förslag visat otvunget belägna ställen för närservice. Det beklagliga faktumet är såklart, att ett till förhållandevis ineffektivt byggande inte lockar service in bland bostäderna, men det kan vara annorlunda i framtiden. Då befolkningen åldras, skulle det vara bra, att man ens skulle få de nödvändiga serviceverksamheterna till området. Minst sagt skulle det vara önskvärt, att man skulle kunna anvisa lämpliga naturliga områden för serviceverksamhet i knutpunkterna för trafikleder eller mitt i delområdena.

Bostadskvarteren

Väldigt många förslag lider av att bostadskvarteren är inbördes utan överraskningar och att det förekommer tautologi. Boendet representeras som en homogen, jämnkornig husmatta, som saknar hierarki och gestaltning. Även om byggandet skulle vara lågt, är det ändå möjligt att bilda ställen, som har något särdrag eller någon betydelse på området.

Ett typiskt sätt att närma sig problemet formar de förslag, där upphovsmännen har bildat en liten typ av kvarter, som bildar ett eget mikrokosmos. Även om kvarterstypen i sig skulle vara intressant och förtjusande, börjar problem uppstå, då kvarterstypen används som en stämpel. Miljön som uppstår är alldeles för homogen utan kulmination och karaktär. Att kvarteren är i förhållande till varandra för isolerade är även ofta ett problem. Ur boningsmiljöns del är det beklagligt, att byarna inte har ett centrum eller ett ställe, som skulle bilda en kollektiv känsla till området.

Boendet och hustyperna

I tävlingen sökte man inte nya lösningar till boendet på detaljnivå. Man önskade dock, att tävlanden skulle ha förhållit sig fördomsfritt till småhusboendet. Som två ytterligheter: hus på egen tomt med förhållandevis stora tomter och andra sidan täta boendemiljöer som bildas av

småhusaktiga höghus innehållande små bostäder. Mellan dessa ryms mångahanda slag av radhus, parhus, hus med fyra lägenheter, tätt och glest egnahemsboende, atriumhus o.s.v.

Nu kändes ca 150 m² stora husmattor, bildade av fristående småhus ordnade på olika sätt, behärska väl mycket upphovsmännens uppfattning om småhusboende. Man har i flere förslag studerat originella gestaltningar av byggnadsbeståndet eller av kvartersformer, vilket har ofta skett på bekostnad av gårdarnas funktionalitet och riktande i förhållande till väderstreck. Även i mer traditionella lösningar hade man vanligen beaktat alldeles för lite tillgängligheten bostadsvis av gårdar där man kan vistas och deras riktning. På ett småhusområde borde det finnas en gård där man kan vistas i anslutning till varje bostad och som är i skydd för inblick och som riktar sig mot ett varmt väderstreck.

Landskapet och gatunätet

I de flesta förslagen hade man kunnat undvika att ändra på ett landskap av riksomfattande betydelse genom att lämna ett öppet åkerlandskap och dess gränzoner obebyggda. I flera förslag har man ändå framställt byggande på de bergiga åsslutningarnas krönområden, vilket gör täckningen glesare på krönet och ändrar på detta sätt storlandskapsrummet och området klassificerat som riksomfattande mål för områdesanvändning (VAT-området). Att bygga på krönet påverkar även starkt områdets hydrologiska balans, d.v.s. grundvattnets yta sjunker med största sannolikhet och levnadsförhållandena för växtligheten på de nedre delarna av sluttningarna blir svagare.

Gårdsgatorna och gatumiljöernas rumsliga karaktär har bildat stora problem för många av upphovsmännen. Gårdsgatorna har gestaltats som långa och till sin dimension mycket vida gator, och då har resultatet varit ett ogestaltat gaturum, som det är otryggt att använda. Byggandet av dessa överbreda gator, som har pôst upp till öppna platser, skulle i praktiken leda till betydande problem även i hänsyn till underhåll och regnvattnets inträngande – på de nya områdena har man som målsättning att regnvattnet sugs upp tillbaka till terrängen, då bevaras den naturliga balansen så väl som möjligt. Man måste även iaktta, att det är anseoligt dyrt att bygga belagda vägar eller öppna platser. Man borde alltid ha som målsättning en effektiv och naturbevarande väg- och gatunätverk.

Högspänningslinjen hade man ofta inte tagit i beaktande eller så hade man inte kunnat foga den till en funktionell del av planerna.

3. KRITIK SOM HÄNFÖR SIG TILL DE OLIKA FÖRSLAGEN

3.1 Överklassen

2 Kuudet laaksot

Förslagets grundläggande utgångspunkt är en renlärigt utarbetad landskapsanalys. Man har väl funnit tävlingsområdets mest betydande karakteristiska drag och de har accentuerats på ett lyckat sätt i planen. 'Kuudet laaksot' är framställt särdeles övertygande och åskådligt. Helheten är behärskad och i balans.

På basen av landskapsanalysen är området indelat i sex dalar, omkring vilka man har placerat nybyggnationen. Man har väl beaktat i planen de områden som lämpar sig för byggande samt byggandets volym. Att utnyttja de öppna dalrummen som element som gestaltar planläggningen har producerat en naturlig struktur, där grönområden och –förbindelser är möjliga att arrangera funktionellt.

En ringformad matarled, som slingrar sig behagligt utefter terrängformerna och öppnar sig ställvis vackert till dallandskapet samt till de skogbevuxna och bergiga kullarna, förbinder nybyggsområdena. Utstakandet av matarleden är också en av de mest lyckade i hela

tävlingen. Man har strävat till att begränsa gaturummet med nybyggnationer, men det är gjort på ett glappt och monotont sätt; småhusbanden begränsar gatan, och man kan inte hitta längs med gatan olika stadsrum som skulle accentuera de olika delområdenas identitet. Det historiska vägnätet är bevarat och förändrat till största delen till stråk för lätt trafik. Man har inte framställt förbindelserna för den lätta trafiken mellan sidodalarna och resten av helheten i förslaget.

Nybyggnationen är placerad på ett naturligt sätt i förhållande till terrängen, fastän på Sperrings området har byggande till en liten del placerats även på åsarnas krön. Man har inte i förslaget nydanat boendets typologier, knappt alls heller de olika byområdenas identitet, utan man har tytt sig till en vardaglig småhusmatta, som är applicerad med samma princip på nästan hela tävlingsområdet. De få närserviceformerna, såsom byahus och daghem är differentierade från kvartersstrukturen genom att placera dem på byggandets gränsområden.

Kvarterslösningarna är i alla fall gjorda med yrkeskunnighet och de är i princip funktionella. Gårdsgatornas dimension och gestaltning har varit problematiskt på flera ställen. Som resultat har det uppkommit rikligt med halvoftentligt utrymme, som kan bilda ett otrevligt ingenmansland, där det t.ex. är svårt att bemästra parkering. Speciellt på Sperrings område öppnar sig en del av gårdarna mot ett dåligt väderstreck, då uppkommer det inte bra gårdar att vistas på. Skolornas och daghemmens placering är lyckad, då är det möjligt att förnuftigt förverkliga gårdarna med avseende på mikroklimatet och funktionen. Man har inte framställt nybyggnation omkring det gamla byggnadsbeståndet, med undantag av Finnsbackens dal. Lösningen är väl grundad i denna plan. Det kompletterande byggandet i Finnsbackens dal lider av samma vardaglighet som det finns annorstädes i planen.

Genom att vidareutveckla och berika byggnads- och kvarterstypologin, är det möjligt att nå ett gott slutresultat i den fortsatta planeringen. Det är viktigt att det uppkommer en kraftig identitet på de olika delområdena. Det kan man inte uppnå endast genom ett eget byahus och en arkeologipark för varje by i dalen såsom upphovsmannen framställt.

Förslaget 'Kuudet laaksot' är ändå i sin helhet ett fungerande och utvecklingsbart förslag, på basen av vilket det är möjligt att lösa boendets och grönområdenas placering på området på ett ur landskapssyn hållbart sätt. Förslagets styrka syns bäst på Myntböle området.

4 Yesbo

Förslagets grundlösning, där tävlingsområdets norra del är indelad i tre bysamhällen, ger möjlighet till en helhet som är individuell och som ger stark identitet även innanför byområdena. Byggandet är placerat relativt naturligt i terrängen i förslaget och man har undvikit de högsta åsarnas krön och de öppna odlingsarealerna. Även gränzonerna mellan olika landskapsrum är lämnade fria från byggandet.

Trafiklösningen i förslaget är bristfälligt framställt. Den framställda lösningen är invecklad och sedd från den kollektiva trafikens del svår, speciellt i de hexagonformade kvarteren i västra Myntböle. Finnsbackens område är det mest lyckade delområdet, den kompletterande byggnationen känns naturlig. Villorna med fyra bostäder formar en klar gräns för Finnsbackapark. Byggnadstypen är intressant och passar väl in på området.

Tillsammans med de fingerformade småhuskvarteren, som är framställda på västra sidan om den gamla Finnsbacakavägen, och parhusen bredvid Finnsbacakaparken, bildar byggnadszonerna en lyckad helhet av delområdet. Formen på tomterna i Myntböle kvarteren är problematisk på flera håll, för att kunna bilda naturliga gårdar där man kan vistas på det sätt som det är framställt i förslaget. Gårdsgatorna är breda och de formar obestämt utrymme. De inre vyerna i kvarteren är nog intressanta, men kvarterens formgestaltning känns bli ett självändamål, och de är inte anpassade i enlighet med terrängformerna. Detta accentueras speciellt i de hexagonformade kvarteren i västra Myntböle. Även de stadsrum som formar bycentra och stärker identiteten, saknas från området. Stadsstrukturen förblir odisponerad.

Kvartersstrukturen i Sperrings formar en klarare byliknande helhet och den avviker på ett fräscht sätt från konceptet på Myntböle området. Byggnationen är placerad på de östra och norra sluttningarna, vilket gör, att det är utmanande att skapa varma och trivsamma gårdar för vistelse. Den framställda kvartersmodellen är intressant och bildar synnerligen stadsaktig och bebyggd miljö. Lösningen baserar sig på en särdeles omfattande byggande av gårdsgator i förhållande till våningsarealen. Utformningen av privata gårdar är bristfälligt framställt.

Som en helhet har 'YESBO' förslaget i regel lyckade grundlösningar på hur byggandet är placerad i förhållande till landskapet, men det finns ännu klara problem i hur man har löst gat- och kvartersstrukturen.

6 Jäljet

Förslagets fundamentala utgångspunkt är en kvartersmodell, som man varierar över hela tävlingsområdet.

Man har i förslaget förhållandevis väl tagit i beaktande de områden som tillämpar sig för byggande, men den framställda strukturen är för glapp. Åsryggarnas krön är framlagt för att bli bebyggt, på samma sätt kommer en del av nybyggnationen alldeles fast i det öppna landskapsrummet.

Trafiklösningen baserar sig på en ringformad matarled. Gatans utstakning är lyckad, men begränsningen är diffus och man finner inte längs med leden stadsrum som skulle stärka delområdenas karaktär. Det är svårt att orientera på området.

Den kompletterande byggnationen anpassar sig i stor del väl i den historiska miljön. Det finns mån att utveckla de framlagda kultur- och kongresscentren i Esbogårds närhet i förhållande till den kulturhistoriskt mest betydande regionhelheten.

Bostadskvarteren liknar skogskvarter och det uppstår mycket gaturum i jämförelse med byggnadsexploateringen. Att koncentrera parkeringen och avfallsskjulen till ingångszonen mellan kvarterskomplexerna, ansågs inte vara en lyckad lösning. Kvartersmodellen ger goda möjligheter att variera olika lösningar på gårdar.

Den blockartade kvarterslösningen är intressant, men att bruka den som en stämpel över hela området, motsvarar inte tävlingens målsättningar om de olika bostadsområdena och deras egen, klart gestaltade karaktär.

16 Saaristo

Förslagets utgångspunkt är ett stadsrumskoncept, där en serie individuella byar bildar en varierande och personlig serie av rum. Man har försökt hitta olika former av boende till de olika delområdena och skapa via det en egen identitet till byaområdena.

Placeringen av byggnationen är ändå för glest och planen täcker en del av tävlingsområdet för ineffektivt. Det finns relativt litet grönområden i planen. Trafiklösningen baserar sig på en ringformad matarled, som delvis förenas med det gamla vägnätet. Lösningen är relativt lyckad. Annars fungerar det gamla vägnätet som stråk för den lätta trafiken. Man har strävat till att gränsa matarleden på ett varierande sätt. Gatan öppnar sig till åker- och skogslandskap.

Planen anpassar sig skickligt till den gamla historiska herrgårdsmiljön i Finnsbacken. Ridparken, som begränsas av boningshus, är en modern tolkning av en formgiven park, som självklart hör till Esbogårds miljö. Även om det finns att utveckla i planen, så är sättet att närma sig problemet synnerligen lyckat.

Man finner intressanta kvartersmodeller och delvis i terrängen välanpassade helheter som bildar rika stadsvyer i Myntböle området. De runda skogskvarteren är dock inte till någon del framlagda på ett trovärdigt sätt. Cellkvarteren är för spridda och deras gårdsgata är odisponerad och bildar en ganska omfattande hård yta i jämförelse med de angränsande tomternas byggnadsexploatering.

Man har bringat nybyggnationer i det öppna åkerrummet, delvis t.o.m. på området med fornminnen. Mitt i området klassificerat som riksomfattande mål för områdesanvändning (VAT-området) har man som nya element placerat en skola och simhall, som till sina dimensioner eller till sitt formspråk fogas väldigt dåligt till den bredvidliggande Träskby bymiljön.

Sperrings är förslaget bästa delområdet. Nybyggnationen placerar sig otvunget runt dammen. Stråken för den lätta trafiken är framställda innanför Sperrings och över ett öppet åkerområde, men förbindelsernas funktionalitet mellan boendet och servicen är bristfälliga. Miljöerna kring ån är väl accentuerade som centrala grönrutter.

Förslagets förtjänster ansluter sig till det fördomsfria studerandet av experimentella kvartersstrukturer och till strävandet att bilda personliga bykollektiver. Helhetslösningen förblir till en del bristfällig, men ger rikligt med positiva löften för delområdenas fortsatta planering. Speciellt Finnsbackens område bildar en lockande och sensitiv till miljön stämd helhet, som man förhoppningsvis använder som bas för den fortsatta planeringen.

18 Gobelliini

Förslaget baserar sig på boningsområden som är placerade mitt bland skogiga kullar. Förslagets helhetslösning är tämligen lyckad med sina matarleder och byliknande nybyggnationer.

Problemet med förslaget är, att nästan alla åsarnas krön framställs att bli bebyggda. På krönområdena man har ännu placerat byggnationer som är mer effektiva än resten av miljön, vilket till sin del ökar byggnationens negativa verkan på landskapet och hydrologin. Å andra sidan lämnar förslaget det öppna åkerlandskapet med sina gränzoner fritt, varvid områdets agrara karaktär bevaras.

Områdets utgångspunkter och de framlagda målsättningarna har rätt bra tagits i beaktande.

Matarledens utstakning är förhållandevis väl lyckad. Matarledens och bostadsbyggandets förhållande är problematiskt angående den kollektiva trafikens arrangerande, och gaturummets bildande hjälper inte till att skapa identitet för området eller hjälper orienteringen på området.

Den kompletterande byggnationen placerar sig i relativt små grupper nära det befintliga byggnadsbeståndet. Förslagets förtjänster är i delområdenas planering. Strukturen är kompakt och väl disponerad. Gatorna som sänker sig ner strålförmigt, bildar till sina vyer och till sin dimension en behaglig miljö. Å andra sidan är de lösningar på kvarter som förslaget erbjuder för likartade för att åstadkomma individuella delområden på ett så här stort område. De kvarter som är framställda i förslaget är litet för spridda från varandra för att kunna forma byartade helheter. Förslagets speciella förtjänst är, att man på kvartersnivå har erbjudit mångsidiga boendemodeller vid sidan av småhus med egna tomter. Placerandet av närservice/offentliga byggnader i en central plats i kvarteret är också en rätt princip, fastän den ännu kräver utveckling i detaljerna. Förbindelserna mellan kvarteren borde förbättras och å andra sidan borde man ännu accentuera de byaktiga delområdenas ömsesidiga skillnader.

Stråken för lätt trafik är tämligen väl iakttagna på området. Miljöerna kring ån är väl accentuerade som centrala grönrutter.

Förslaget har ett starkt helhetsgrepp. Förslaget innehåller intressanta och utvecklingsbara dellösningar samt detaljer, men för miljöns del finns det i förslaget mån att utveckla.

19 Mustang

Förslagets helhetsstruktur består av fyra byartade delområden, mellan vilka det förblir grönområden som hör till kulturlandskapet.

Förslagets vägnät är naturligt med tanke på den kollektiva trafiken och trafiken på matarleden. Byarna och nybyggnationsområdena är förenade med en ringartad parkväg, som förenar sig med Ring III i de nuvarande anslutningarna och via matarledsvägnätet till Köklax station. Vägen ringlar sig emellanåt i skogar, på andra håll med angränsande husrader och delvis i öppna landskap.

Placeringen av nybyggnationen är lyckad och delområdena är behagligt individuella. En del av byggnationen är placerad på åsarnas krön, dock inte i en så stor omfattning som i flera andra förslag. De kvarter som är nära krönen är till sin kornstorlek rymligare än kvarteren i sluttningarna, varigenom byggnationens påverkan är mer obetydlig. De högsta krönen och den öppna åkeröppningen med sina kanter har lämnats utanför byggandet, varvid de viktiga vyerna med sina gränzoner är bevarade. De huvudsakliga grönförbindelserna är framställda och de verkar vara fungerande.

Kvarteren är delvis isolerade från varandra och byggandet är ineffektivt i förhållande till den utnyttjade arealen. Offentliga byggnader, kvartershus, daghem, skolor och affärer har placerats på ett lyckat sätt mitt i boningsområdet, vilket framkallar hierarki i en för övrigt ganska homogen miljö. Sperrings trädgårdsstad är den mest mångsidiga av delområdena. Där har man kunnat bilda effektiv kvartersstruktur och en klar bycentra, på vars kanter det finns småhuskvarter. Man har annars också studerat området berömligt och utvecklat det skickligt från sina utgångspunkter.

Förslaget avvisar med sin struktur områdets nuvarande bystruktur, men med försiktigt byggande skulle man kunna lösa nybyggnationernas förening med den äldre strukturen.

Det största problemet med förslaget är 'Taitokeskus' (färdighetscentra) dominerande storlek och byggnadens förhållande till Träskby bymiljö och till det öppna åkerlandskapet. Förhållandet mellan herrgårdens gårdsbyggnadstypens gårdar, som öppnar sig utåt, till utrymmet mellan byggnadsmassorna, som är uppenbarligen menad att vara offentlig, är också svag. Det kan resultera i en omgivning som är visuellt okontrollerad.

Man har noggrant studerat kvarterslösningarna, allt in i bottenplanlösningarna. Det finns intressanta lösningar och individuella drag i kvarteren. Boningskvarterernas historism är tämligen skickligt stämd till herrgårdsmiljöns stämning utan att man har fallit för eklekticism.

Man har utvecklat Esbogårds miljö även litet för ivrigt. Massiv nybyggnation har hämtats för nära det känsliga herrgårdscntret. Som en helhet är Mustang dock behärskad. De få brister den har, går att lappa till under den fortsatta planeringen. Förslaget tar väl i beaktande landskapets utgångspunkter och det är möjligt att med hjälp av förslaget producera bra offentliga och privata grönområden. Förslaget är speciellt väl lyckad på Sperrings delområde, vilket går att utveckla med fortsatt planering till en trivsam och mångsidig helhet av bysamhälle.

3.2 Medelklassen

1 Kartanolaukka

Förslaget grundar sig på en hustyp och dess placering på området.

Förslagets trafikarrangemang är oklart framställda. Det förblir närmast överlämnat till

gissningar hur man har tänkt att trafiknätverket fungerar – i alla fall i den framställda formen förenar den inte de olika delområdena naturligt med varandra.

Förslaget skulle ha behövt en matarled, som förenar delområdena och gör t.ex. en ringformad kollektiv trafikled möjlig.

Man har föreslagit ganska vida områden med nybyggnation, vilket kräver mycket vägar. Det förblir oklart till vilken grad lösningen förutsätter ett vägnät som är underhållet av kommunen. Det skulle ha varit skäl att framföra en hierarkisk uppdelning mellan matarled och gårdsgator för att underlätta bedömningen.

Stråkarna för den lätta trafiken har framställts att gå snuddande öppna utrymmen och skogsdungar och utnyttjande de fina landskapsrummen. Utvecklandet av vattenmotiven har varit en bra sak. Man hade kunnat förädla landskapet ännu mer.

Området för herrgården är sensitivt behandlat – enbart ringa nybyggnationer har framförts på herrgårdens område.

Nybyggnationskvarteren är ofta placerade som bandformiga helheter, ställvis även genom att skickligt utnyttja terrängen. Förslagets förtjänster är gårdarna för vistelse, där det privata och det offentliga utrymmets förhållande fungerar väl. Man känner väl från arkitekturens historia briljanta förslag på L-atriumhuskvarter, men då de utnyttjas såhär monomant, bildar hustypen ofrånkomligt en väldigt homogen miljö. I tävlingsprogrammet begärdes individuella boningsområden och en mångsidig befolkningsstruktur. Även om grundtypen skulle användas om möjligtast mångsidigt på de sätt upphovsmannen föreslår, förblir tävlingens målsättningar onådda.

Kvarteren är också för små och för ineffektiva, för att man skulle nå den kritiska massan, som frambringar närservice på området. Kompletterande byggnation av de befintliga konglomeraten av småhus är framfört endast i ringa grad.

Förslagets svagheter är byggandets och kvartersområdenas homogenitet och ineffektivitet samt trafikvägnätets otydlighet.

Placeringen av byggnationen i landskapet är lyckad och L-atriumhusets användningsmöjligheter har studerats grundligt.

3 Kirnu

Förslagets vägnät är naturligt i avseende till den kollektiva trafiken. Nästan alla nybyggnationsområden är längs med en slingrande ringformad matarled. Matarleden löper dock en aning slött i skogen utan att ha övervägda kontakter till boningskvarteren.

Nybyggnationen är indelad till formspråket till olika små kvarter. Kvarteren är placerade på skogsbevuxna sluttningar och på krön. Byggandet täcker en stor del av planeringsområdet, varvid det blir kvar mycket litet rum för enhetliga grönområden. Att bygga en skogsdunge som ligger bredvid en åker är inte klokt ur landskapets del sett. Kvarterens inre delar är ställvis mycket lovande och behagliga. Kvarteren, som är placerade en aning spridda, är ändå isolerade från varandra och det är också svårt att föreställa sig att det skulle naturligt uppstå närservice till de byar som kvarteren bildar. Som mer enhetliga helheter, skulle det ha funnits naturliga ställen för service och man skulle ha fått ett mer urbant drag i omgivningen.

Upphovsmannen har flitigt utvecklat olikformade och olika modeller av kvarterstyper. Trots det uppstår det ett intryck att byggandet bildar en för homogen småhusmiljö oberoende av olika tillämpningsformer. Upphovsmannen skulle ha kunnat koncentrera byggandet åtminstone ställvis genom att använda t.ex. radhus eller t.o.m. låga höghus. Gruppbyggarnas gårdar är ett lovande steg åt det hållet.

Daghemmet på herrgårdsområdet är till sin placering litet problematisk. Nu är den på ett alldeles för synligt ställe. En mer naturlig placering skulle vara i samband med boningskvarteren.

De existerande koncentrationerna av småhus har lämnats till egna helheter – man har väldigt litet framfört egentlig kompletterande byggnation.

Förslagets starkheter är en klok ringformad matarled och placeringen av nybyggnationen. Kvarteren är behagliga på detaljnivå, men för splittrat placerade för att bilda enhetliga delområden.

5 Kylät

Förslaget framkastar en trafiklösning, som inte är särskilt lyckad för den kollektiva trafiken. En matarlinje, som förenar de olika delområdena, skulle ha varit en mer naturlig lösning. Ny fördelas byggandet längs med rutten som förgrenar sig.

Nästan alla gränsområden till öppna utrymmen har planlagts för byggnationer, varvid karaktären på de öppna områdena skulle starkt förändras. Man har delvis placerat byggnationer även på krönområden. Stråkarna för lätt trafik fattas nästan helt.

Kvarteren skiljer sig från varandra, de är separata solfjäderformade formstudier. Byggandet är för splittrat för att man skulle kunna frambringa kollektiv känsla eller närservice. Utkasten till kvarter är inte speciellt inbjudande i den framlagda formen. Kvarteren är framalstrade vanligen genom att använda endast en eller två byggnadstyper, vilket åstadkommer mera ointressant miljö än individualitet. En mer intressant miljö skulle frambringas genom att förena olika byggnadstyper i samma kvarter. De byggnadstyper som upphovsmannen har utvecklat är till sin form olika, men för likartade och av samma storlek för att kunna bilda en mångsidig befolkningsstruktur.

Den kompletterande byggnationen på herrgårdens område är för massiv. På andra områden har man lämnat de existerande byggnaderna mitt in i nybyggnationen.

Placeringen av nybyggnationen i terrängen är följdriktig. Förslagets svagheter är byggandets splittring och kvarterens formalistiska monotonitet.

7 Tupaviljelmä

Trafiklösningen i förslaget är möjlig för den kollektiva trafiken, men ganska problematisk. Man kunde ha förenat de olika delområdena på ett mer ökoniskt sätt.

Nybyggnationen baserar sig till största del på långa lofthus, som speciellt på området i Finnsbacken ställvis bildar en intressant otvungen landsbygdsmiljö. Förslaget innehåller mycket byggnationer på åsarnas krönområden. Gaturummen är ofunktionella, inte heller går det att bilda bra gårdar för vistelse i så många kvarter.

I Sperrings har man använt samma hustyp som småhöghus. Byggnaderna är placerade längs med vägarna i alldeles för regelbundna bandformade linjer, man saknar variation emellan dem.

Mitt i de slutna radhuskvarteren med form av en amöba, som är placerade i skogen, förblir det en imponerande skogsgård. Obestämda gårdsbyggnader stör byggnadernas framsida, och förstör den annars imponerande gatubilden. Användandet av kvarter med form av en amöba i så stor skala känns inte trovärdigt.

Gårdarna i Myntböle radhuskvarter är också intressanta, men då de används så här schematiskt, uppstår det en ointressant miljö.

De olikformade kvarteren innehåller intressanta lösningar, som man har repeterat för schematiskt. Man saknar i kvarteren någon form av – ens symbolisk – centrum, såsom det var brukligt i landsbygdsbyarna byggda längs med bygatan förr i tiden. Nu är delområdena en homogen husmatta som upprepas nästan i all oändlighet.

Upphovsmannen har placerat skolan och daghemmet på herrgårdens område. En placering i samband med bostadskvarteren, skulle ha varit mer okonstlat från användarnas sida sett.

Utkasten på kvartersnivå bildar förslagets starkhet, där har man som utgångspunkt skickligt använt landsbygdens traditionella byggande. Man har ställvis kunnat skapa urban miljö med lågt byggande. Som svagheter är det överdrivna upprepandet av motiven och bristen på hierarki i delområdena.

8 More

Förslaget baserar sig på konglomerat av småhuskvarter som är belägna längs med matarleden och som är schematiskt utförda utan överraskningar eller variation. Lösningen av matarleden är funktionerande. Resten av gatunätet är en aning ineffektivt och gatorna har inte inbördes hierarki. Placeringen av nybyggnationen har lyckats på ett varierande sätt, byggandet, som är placerat söder om ån, skulle starkt förändra området klassificerat som riksomfattande mål för områdesanvändning (VAT-området). Typologin av byggnadstyper och –gårdar är skral.

Den grundlösning, som upphovsmannen framställer, är klart logisk och utvecklingsbar. Den helhet, som består av nästan enbart småhus med egna tomter, är dock ointressant och ensidig. Man skulle ha behövt ett mer mångsidigt typurval av boende till förslaget och klart individuella byartade områden enligt tävlingens målsättningar.

10 Metsätähtiä ja päivänkakkaroita

Man har i förslaget sökt ett för området kännspekt varumärke, "brand", men helhetsplanen förblir på planläggningsnivån dämpad och man har inte kunnat föra idén enda till slut. De olika delområdenas karaktär har tillslut framställts ganska likadana.

Kulturlandskapet har väl tagits i beaktande då man har funderat på helheten.

Matarleden har delvis utstakats längs det existerande vägnätet. Resten av vägnätet är en aning odisponerat. Planens struktur baserar sig på tre former av kvarterstypologi, som man har fördelat jämt över tävlingsområdet. De föreslagna kvarteren är utspridda både på åsarnas krön och i det öppna området. Kvartersmodellerna är lovande, men de skulle ha behövt en aning fortsatt utveckling. Den stjärnformiga byggnadsgruppen producerar gårdsutrymmen och -gator med besvärlig form. Nybyggnationens förhållande till det gamla byggnadsbeståndet är bra. Den grafiska framställningen är på samma gång stilfull och rolig, men även oåskådlig.

Förslaget innehåller fördelar i försöket att uppnå individuell boning, men helheten förblir att sakna ett klarare stadsstrukturellt grepp.

11 Hevosenkentä

Förslagets trafikarrangemang är ganska lyckat med tanke på den kollektiva trafiken. Nästan alla nybyggnationer ligger längs en ringformad matarled. Endast Sperrings område har blivit utanför rutten.

Upphovsmannen motiverar sitt förslag med en landskapsanalys. Bebyggelse har ändå placerats på det öppna landskapets gränsområden, fastän gränszonen har konstaterats vara värdefull i analysen. Annars har bebyggelsen till största del placerats mitt i skogen i kvarter med formen av en hästsko. Kvarterstypen är tyvärr inte så lyckad, att dess användning i framställd omfattning skulle vara motiverat.

Det öppna landskapet har behandlats med behagligt enkla medel. Åkerlandskapet har gestaltats med planteringar, mellan vilka det går stråk för lätt trafik. Bebyggelsen tar inte terrängformer i beaktande. Planens helhetsstruktur gestaltas svagt.

Förslagets starka sidor är en enkel, konsekvent trafiklösning och utvecklandet av det öppna landskapsområdet. Som svaghet är användandet av det misslyckade hästskokvarteret likt en stämpel.

12 HOK

Ett förslag som känns traditionellt, vars formspråk och bildandet av kvarter är som från gångna årtionden. Det finns mycket gott i förslaget på idénivå. Förslagets grundutgångspunkter är i rätt riktning, men planen är tämligen lös och svarar inte på frågorna och kraven i planeringen som är bunden till området.

Trafiklösningen är till sin princip fungerande med de ringformade parkgatorna. En ringformad gata förenar delområdena med varandra och bildar ställvis en mycket urban miljö – möjligen för stadsartad miljö, med tanke på Esbogårds känsliga kulturlandskap.

Upphovsmannen har använt hela spektrum för olika typer inom småhusboendet, vilket är enbart positivt. Slutresultatet är ändå styvt och schematiskt. Man skulle ha kunnat använda mer skickligt terrängformer och utgångspunkter i landskapet till godo, så att förslaget skulle ha fått mer överraskningar och otvungenhet.

Kvarteren för fristående småhus är byggda för likartade, för att miljön skulle bli intressant och hemtrevlig.

Mattan av bikups-/atriumhus utplånar den viktiga bebyggda gränszonen och täcker åkerslätt under sig. Åsarnas grönområden förblir väl bandformade och smala. Åkrarna på området klassificerade som riksomfattande mål för områdesanvändning (VAT-området), är fyllda med nya funktioner, vilket känns svagt motiverat. Även golfplanen existerar redan färdig i tävlingsområdets omedelbara närhet.

Förslaget har tämligen övertygande kommit fram till idénivå. Framställningen har ändå blivit trög och styvt schematisk. Bredvid den redan flera gånger sedda funkispastischen, som är framställd i perspektivbilderna, skulle man ha saknat även blickar mot framtiden, eller ens till nutiden.

13 Tapas

Förslagets trafikarrangemang är otydligt och ologiskt framställda. I den form det framställs, kan vägnätet inte förena delområden naturligt med varandra.

Byggandet är tämligen tätt, men ändå spritt. Flera kvarter ligger nästan isolerade djupt inne i skogen, vilket kräver mycket vägar i förhållande till byggandets volym.

I närobservation verkar kvarteren vara mer intressanta och bättre planerade än helheten. Den en aning orealistiska perspektivbilden på D-området ger antydning om, att även lågt byggande kan framkalla urban miljö. Användandet av de belagda torglika motiven i förslaget är dock omåttligt vad som gäller både kostnad och miljökonsekvenser. Den generella planeringens

splittring och spillror stör bildandet av närservice.

Förslagets styrka är strävan till en effektivt byggd urban småhusmiljö. Byggandets splittring, det halvfärdiga och ologiska trafiknätet är dess svagheter.

14 Hevosia, koiria, intiaaneja ja karjapaimenia

Upphovsmannen har startat med ganska knappa medel. Trafiklösningen har förblivit oklar.

Kvartershusen som är placerade i slutningarna med sina tunga parkeringsarrangemang, de långa ormhusen och några fristående småhus slängda mitt bland alltsammans, räcker inte alls till att bilda en intressant och trivsam boningsmiljö på ett såhär vitt område.

Placerandet av nybyggnationen i landskapet är trevande och osäkert. De byartade delområdena formas inte, och en kollektiv känsla uppstår inte annars utom innanför kvartershusen, som man har utvecklat på bekostnad av viktigare saker.

De största svagheter i förslaget är byarnas otydlighet och ineffektivitet samt en ensidig lösning av kvarter.

15 Gustaf, Erik, Johan et Sigismund

Förslaget framkastar en trafiklösning, som inte på bästa sätt är lyckad för den kollektiva trafiken. En matarled som förenar de olika delområdena, skulle ha varit en mer funktionell lösning. Med litet utveckling skulle man kunna förbättra förhållandet avsevärt.

Nybyggnationen är placerad i fyra nya byar; Gustaf, Erik, Johan och Sigismund, vilket verkar som en tämligen lyckad indelning. I närobservation visar det sig, att byarna inte gestaltas som väldigt klara helheter. De nya byarna är mera områden av lösa kvarter utan klara centrum, där man otvunget skulle kunna placera närservice. Kvarteren är nästan utan undantag byggda av dragkedjor – av småhus placerade på båda sidor om en gårdsgata – vilket frambringar i en såhär stor skala en synnerligen enformig miljö.

Man skulle ha kunnat framställa variation i hustypsurvalet. I Erik har man vid sidan om fristående småhus använt även radhus, vilket genast ger variation i miljön.

Byggandets placering i landskapet är otvunget. Det öppna landskapsrummet i mitten skulle behöva litet mer utveckling.

Den kompletterande byggnationen är naturlig och utvecklandet av Esbogårds område är måttfullt lyckat.

Förslagets styrka är byggandets otvungna placering i tävlingsområdet. Som svagheter är byarnas splittring och oeffektivitet samt att lösningen av kvarteren är enformig.

17 Kuninkaankierros

Kuninkaankierros består av ringformigt placerade områden med nybyggnation, av vilka största delen ligger utanför tävlingsområdet.

I nordost finns det t.o.m. tre tätt byggda zoner bredvid varandra, vilket är problematiskt för en effektiv lösning av kollektiv trafiken och kanske även för när servicen. Huvudleden ser ut att gå i den mittersta zonen, vart alla serviceformer med sannolikhet skulle söka sig längs med rutten för den kollektiva trafiken, medan de andra blir lottlösa. Detta speciellt då distanserna och förbindelserna är rätt besvärliga för fotgängaren.

Byggandet är ställvis ganska tätt och urbant, vilket är motiverat. Att kanta matarleden med tätt och effektivt byggande, bildar ställvis ganska urban miljö, vilket är i enlighet med tävlingens målsättningar. För att bilda gaturum skulle man ännu ytterligare ha kunnat förtäta området med matarleden.

Å andra sidan erbjudes det också gles småhusmiljö, vilket bildar en behaglig variation på områdena. Den generella planen är lovande trots felen och den halvfärdiga planeringen.

Det öppna landskapsrummet är inte tillräckligt utvecklat. Resten av materialet är ännu mer halvfärdigt. Den arbetsdryga tredimensionella modellen tillför inte just mervärde för lösningen i det här fallet.

Förslagets styrka är byggandets mångsidighet; å ena sidan effektivt och urbant, å andra sidan delvis gles och luftigt. Svagheter är förslagets halvfärdighet och den inkonsekventa trafiklösningen.

21 Seepraneidin kotipolku

Den framlagda trafiklösningen är otvungen med tanke på den kollektiva trafiken och trafiken på matarleden. Byarna och nybyggnationsområdena är förenade med en ringformad parkväg, som ringlar emellanåt i skogar och går ställvis genom det öppna landskapet.

En lättare inre ringväg, som kantar det öppna landskapet, kompletterar vägnätet.

Ringvägarna löper litet ointressant i terrängen utan någon klar kontakt med byggandet. Bygatorna i kvarteren, som skiljs ut från trafikrondellen, är nästan det enda budet av att man är mitt i en boningsmiljö. Genom att bygga fast i ringvägen skulle man ens ställvis bilda otvungna ställen för närservice.

Kvarteren är framställda som expressiva former, vilka utnyttjar höjdskillnader i terrängen. Formerna ger löften om en intressant byggd miljö, men vid närmare granskning, kommer det fram, att kvarteren är också byggda lineärt genom att repetera samma princip utan skönjbar hierarki eller variation. Strukturen är i sig fungerande, men då den används så här omfattande, finns det en fara för att miljön blir mycket enformig.

Man skulle ha kunnat förena kvarteren med varandra annars också än endast från ändpunkterna, fastän med ett tvärgående gångstråk.

För den offentliga servicen har man visat en zon nära Esbogård. Mitt inne i Myntböle boningskvarter längs med ringvägen skulle ha varit ett absolut förnuftigare ställe.

Herrgårdsområdet är utvecklat på ett förnuftigt och måttfullt sätt.

Man har utvecklat miljön på många sätt. Friluftsrutorna utnyttjar det öppna landskapet och skogskanterna.

3.4 Den lägsta klassen

9 Rakkautta ensi silmäyksellä

Förslaget är löst med kedjor av småhus som är placerade längs med vägarna eller runt skogsdungarna. Lösningen är problematisk förutom för miljöns del, även för invånaren. De obrutna huskedjorna stör på ett tråkigt sätt vyerna och genomfartstrafiken gör invånarnas liv ofredligt och till och med farligt. Miljön blir ytterst tråkig och homogen. Som för att understryka den ändlösa tautologin av byggandet, framställer upphovsmannen en helt

identisk, rörformig vy över interiören, där endast det landskap man ser genom fönstret, visar att omgivningen har bytts.

Upphovsmannen har missförstått Esbogårds roll. Den historiska miljön som är känslig för byggande, har omringats och kvävts av en massiv nybyggnation. Detta är underligt, då de områden som bäst lämpar sig för byggande, har helt lämnats outnyttjade.

Den största svagheten är att man envist stöder sig på en idé, som i förhållande till byggandets volym, mera utarmar än berikar miljön.

20 Gröna kartan

Förslaget baserar sig på två olika byggnadstyper, som man försiktigt och osäkert har placerat på planeringsområdet. Byggnadstyperna tar inte fasta på landskapet, topografin eller på varandra, varvid resultatet är en tämligen lös komposition. Byggnadstyperna är särdeles individuella, men inte i positiv mening. Man får associationer till bunkrar, innanför vilka man skyddar sig rädd för den omgivna världen.

En eller två av de framställda byggnaderna skulle kanske kunna godkännas. Genom att repetera byggnadstyperna monomant, har upphovsmannen fått till stånd en mycket ensidig och tråkig boningsmiljö, varifrån den kollektiva känslan och humanismen helt fattas.

Trafiklösningen har nästan blivit oframställt. Tävlingens målsättning har varit en mångsidig och trivsamt boningsmiljö, som anpassar sig till Esbogårds natur och kulturlandskap. Detta har inte alls gått i uppfyllelse. Ett helhetsgrepp och en helhetsvision fattas i förslaget och den svarar inte på tävlingens grundläggande frågor.

4. RESULTATET AV TÄVLINGEN

4.1 Pris och inlösta förslag

Tävlingsjuryn beslöt enhälligt att dela ut priserna och inlösningarna enligt tävlingsprogrammet på följande sätt:

delad 2. pris, 28 000 euro till förslaget nr 2 signatur "**Kuudet laaksot**"

delad 2. pris, 28 000 euro till förslaget nr 16 signatur "**Saaristo**"

3. pris, 16 000 euro till förslaget nr 19 signatur "**Mustang**"

1. inlösning, 8 000 euro till förslaget nr 4 signatur "**Yesbo**"

2. inlösning, 8 000 euro till förslaget nr 18 signatur "**Gobelliini**"

4.2 Rekommendationer för fortsatta åtgärder

Generell planering, placeringen av ringtrafiken och behandlingen av landskapet

Förslaget "Kuudet laaksot" har bäst löst den generella planeringen och förädlat landskapet skickligt. Byggandets volym och placering bör studeras ännu noggrannare.

Myntböle

Förslaget "Kuudet laaksot" starkheter syns bäst i utvecklandet av Myntböle området. Den urbana karaktären av området bör utvecklas med hjälp av närservice och genom att göra boendet mångsidigare.

Sperrings

Förslaget "Mustang" har lyckats på Sperrings delområde, där tävlingens målsättningar har gått i uppfyllelse på idénivå. Man kan ännu utveckla områdets mångsidiga småhusboende och urbanism. Närservicen är placerad på ett lyckat sätt.

Finnsbacken

Förslaget "Saaristo" har utvecklat en lockande helhet av Finnsbackens område, i vars fortsatta planering man måste ta i beaktande de angelägenheter som kommit fram i förslagets bedömning.

4.3 Bekräftelse av tävlingsprotokollet

Esbo den 1. november 2007

Olavi Louko, direktör för Tekniska centralen
Ordförande

Sten Björkman, forskningschef

Harri Hietanen, generalplanechef

Torsti Hokkanen, projektledare

Merja Kiviluoto, områdesarkitekt

Juha Kostiainen, utvecklingsdirektör

Timo Leppä, kommunikationsdirektör

Rolf Saxberg, styrelseordförande

Markku Markkula, ordf. Esbo stadsplanerings-
nämnd

Aaro Artto, arkitekt SAFA

Vesa Oiva, arkitekt SAFA

Antti Pirhonen, arkitekt SAFA
sekreterare

4.4 Öppnandet av signaturkuvert

De prisbelönta och inlösta förslagens signaturkuvert konstaterades vara öppnade.

Som upphovsmän visade sig vara:

Delad 2. pris, 28 000 euro till förslaget nr 2 signatur "Kuudet laaksot"

Upphovsman: Linja arkkitehdit Oy
Uusikatu 24 G 76, 90100 Oulu
tel. 08 - 31 11 37 10

Arbetsgrupp: Teemu Fyrstén, arkitekt SAFA
Timo Koljonen, arkitekt SAFA
Johan Lindfors, arkitekt SAFA
Ville Niskasaari, arkitekt SAFA
Esa Paajanen, arkitekt SAFA

Delad 2. pris, 28 000 euro till förslaget nr 16 signatur "Saaristo"

Upphovsman: Arkkitehtuutoimisto B&M Oy
Heikkiläntie 7 B, 00210 Helsinki
p. 09 - 682 11 02

Arbetsgrupp: Jussi Murole, arkitekt SAFA
Daniel Bruun, arkitekt SAFA
Matti Jääskö arkitektstuderande
Teemu Seppänen, arkitektstuderande
Tuomas Seppänen, arkitekt SAFA
Miina Vuorinen, arkitekt SAFA
Mathias Nyström, arkitekt SAFA
Anna Sirola, arkitektstuderande
Grete Terho ,arkitektstuderande

Sakkunniga: Björn Silfverberg, WSP Finland Oy
Jouni Ikäheimo, WSP Finland Oy
Reino Ruotsalainen VK-Group

3. pris, 16 000 euro till förslaget nr 19 signatur "Mustang"

Upphovsman: Arkkitehtitoimisto Jukka Turtiainen Oy
Tietäjäntie 4, 02130 Espoo
p. 09 - 435 53 20, jukka.turtiainen@arkturtiainen.fi

Arbetsgrupp: Dan Mollgren, arkitekt SAFA
Ulla Saarinen, arkitekt SAFA
Jukka Turtiainen, arkitekt SAFA
Juuso Ilonen, rak. arkkit.
Tuomo Kallio, arkkit.yo
Tuomas Saarinen, arkkit. yo
Marjaana Yläjääski, arkkit. yo

Sakkunniga (byggande): Marko Heino, verkställande direktör, JM Suomi Oy
Anneli Keränen, projekt direktör, JM Suomi Oy

1. inlösning, 8 000 euro till förslaget nr 4 signatur "Yesbo"

upphovsman: Playa Arkkitechdit Oy
Punavuorenkatu 14 PIHA, 00150 Helsinki

Arbetsgrupp: Veikko Ojanlatva, arkitekt SAFA, 040 - 576 51 05
Tuukka Vuori, arkitekt SAFA, 050 - 522 02 13
Ulla Kuitunen, arkitekt SAFA, 040 - 832 22 25
Johanna Ojanlatva, arkitekt SAFA, 0400 - 803 402

2. inlösning, 8 000 euro till förslaget nr 18 signatur "Gobelliini"

Upphovsman: SERUM arkkitechdit Oy
Liisankatu 27 J, 00170 Helsinki

Arbetsgrupp: Sami Heikkinen, arkitekt SAFA, 050 - 590 66 24
Vesa Humalisto, arkitekt SAFA, 050 - 572 19 50

HAVAINNEKUVA PERINNI 1:2000

ALUELEINKAUS 1:500

KORTTELIKATKELMA 1:500

“Saaristo”

Eisoonkartano asuinalue

Eisoonkartano asuinalue tuo kehityksen tulevaisuuden näkökulmasta. Alue sijaitsee pohjoisella rannalla, työssäkäynnin keskeisellä alueella ja se on hyvin yhteydessä keskustaan ja ympäristönsä luontoon. Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon. Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon.

Keskus- ja maaseutunäkökulma - palkan teko

Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon. Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon.

Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon. Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon.

Kortit ja rakennukset

Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon. Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon.

Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon. Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon.

Rakentaminen

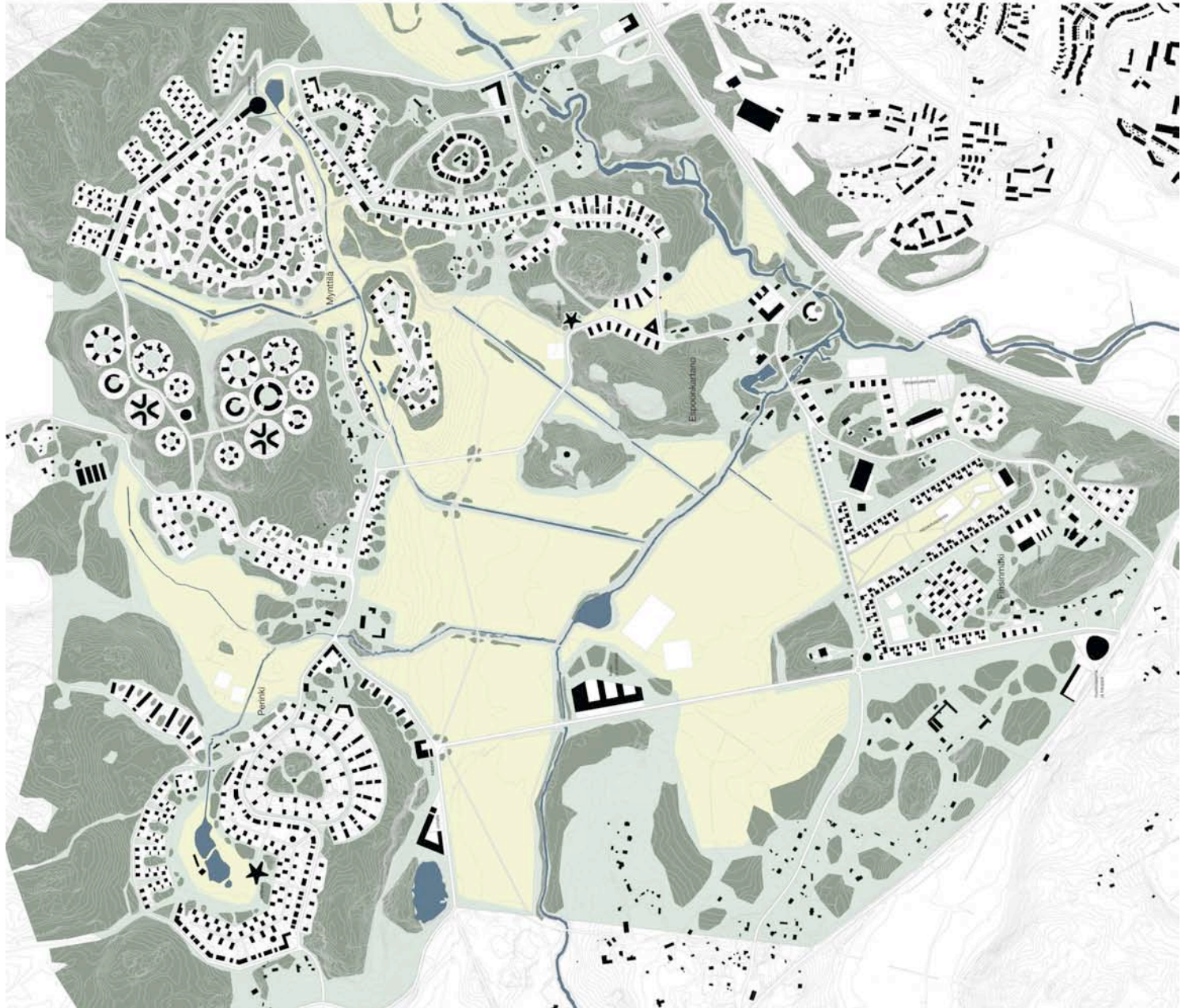
Alue	Kuukausi	Kuukausi
PERINTE	45 000	144
MAINTILA	140 000	356
PERINTE	27 000	82
KARTTO	5000	9 822

Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon. Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon.

Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon. Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon.

Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon. Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon.

Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon. Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon.

Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon. Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon.

Eisoonkartano ja Finnaamit

Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon. Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon.

Myrtilä ja Perinä

Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon. Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon.

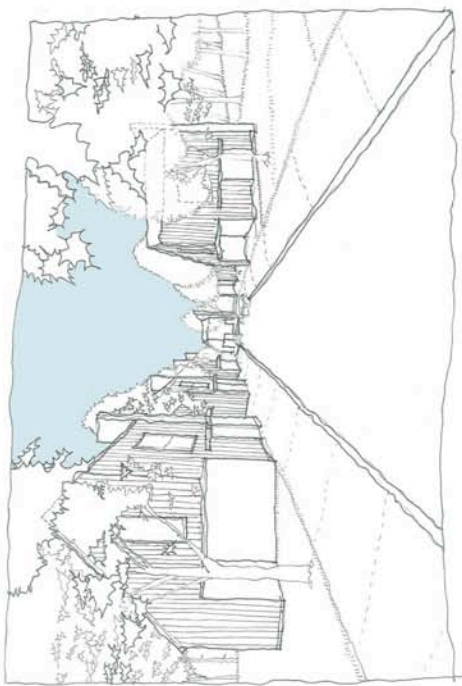
Ympäristö, liikenne ja palvelut

Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon. Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon.

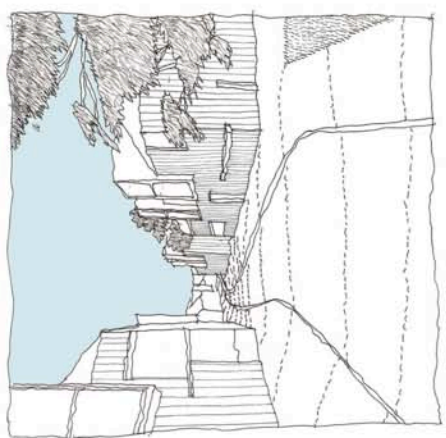
Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon. Eisoonkartano on alue, jolla on mahdollisuus kehittää uusia asuinalueita, jotka ovat yhteydessä ympäristönsä luontoon ja ympäristönsä luontoon.

Toiminnat ja liikenne

Katandylmälä Perinnyksiä

Katandylmälä Espoonkatantien ympäristöstä

MYNTTILÄN ALUE HAVAINNEKUVA 1/2 000